

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. K. V.**, zastoupeného Mgr. Radimem Strnadem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2008, č. j. OAM - 799/VL - 07 - 08 - 2008, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 9. 2010, č. j. 63 Az 91/2008 - 32,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2008, č. j. OAM - 799/VL - 07 - 08 - 2008, kterým byla zamítnuta žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). O nákladech řízení rozhodl krajský soud tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl doručen dne 5. 10. 2010 zástupci stěžovatele Mgr. Jířímu Hladíkovi. Kasační stížnost ze dne 19. 10. 2010 byla podána téhož dne elektronickou formou a doručena Okresnímu soudu v Ostravě, nikoliv příslušnému Krajskému soudu v Ostravě ve smyslu řádného poučení, 19. 10. 2010 v 17:35 hodin. Okresní soud v Ostravě bezodkladně 20. 10. 2010 uvedené podání postoupil příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě byl stěžovateli rozsudek krajského soudu doručen v úterý dne 5. 10. 2010 a posledním dnem k podání kasační stížnosti bylo tedy úterý 19. 10. 2010. Stěžovatel sice podal kasační stížnost elektronickou formou v poslední den lhůty 19. 10. 2010, avšak ne k příslušnému Krajskému soudu v Ostravě ve smyslu poučení, ale k Okresnímu soudu v Ostravě. Krajskému soudu v Ostravě pak byla kasační stížnost bezodkladně doručena cestou Okresního soudu v Ostravě následující den 20. 10. 2010. Stěžovatel tedy podal kasační stížnost po marném uplynutí zákonné lhůty k podání kasační stížnosti. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Žádný z těchto případů úlev při zachování lhůty však neodpovídá situaci stěžovatele. Podání kasační stížnosti u nepříslušného soudu jde k tíži stěžovatele.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl doručen dne 5. 10. 2010. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti příslušnému krajskému soudu tedy skončila dne 19. 10. 2010. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty. K tomu je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované procesualistické doktríně i judikatuře.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu